

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
МАРІУПОЛЬСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ
вул. Князя Володимира Великого, 156 м. Дніпро 49000

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Дніпро

« 12 » червня 2025 року

Слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області лейтенант поліції Коваль В.Є., розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за №12025052770000072 від 17.02.2025, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277 та 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Головченко Ларису Олексіївну, 18.01.1971 року народження, громадянку України, уродженку смт. Володимирівка, Волноваського району, Донецької області, місце проживання якої зареєстровано за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Седова, буд. 95, кв. 3/4, паспорт серії ВВ 827120, виданий Жовтневим РВ Маріупольського МУ УМВС України в Донецькій області 27.05.1999, РНОКПП 2595009948,

про підозру у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 Кримінального кодексу України (далі – КК України).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Головченко Л.О.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності

України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

В цей же день президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої

техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб. В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжувався та діє і на теперішній час.

Відповідно до наказу Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», який зареєстрований в Міністерстві юстиції України 11 березня 2025 року за № 380/43786, місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області є тимчасово окупованою територією.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Маріуполь та Маріупольського району Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, закладах та установах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

У зв'язку із чим, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на тимчасово окупованій території міста Маріуполь Маріупольського району Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званим «Указом главы днр «Об администрации города Мариуполя» № 108 от 31.03.2022 незаконно створено окупаційну адміністрацію м. Мариуполя так звану «Администрацию г.

Мариуполя», яка функціонує за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Громова, 63.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою-терористом (державою-агресором).

З початку військової агресії Російської Федерації, на територіях, які опинилися в окупації, серед яких і у м. Маріуполь Донецької області, представники держави-агресора створили незаконні органи влади, заклади та установи, які розпочали впроваджувати політичні та освітні стандарти Російської Федерації.

Так, не пізніше 15.08.2022 на підставі розпорядження голови адміністрації міста Маріуполя №166 представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено заклад освіти під назвою «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 города Мариуполь» (мовою оригіналу), який в подальшому згідно з наказом Міністерства освіти і науки так званої «донецької народної республіки» від 01.07.2024 №986 перейменовано на «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 городского округа Мариуполь» Донецкой Народной Республики» (мовою оригіналу) місцезнаходження навчального закладу: «юридический адрес: 287526, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, ул. Воинов-освободителей, д. 92; фактический адрес: здание № 1 – 287526, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, ул. Воинов-освободителей, д. 92; здание № 2 – 287541, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, проспект Тульский (ул. Азовстальская), д. 53.» (мовою оригіналу).

Згідно з положеннями статті 2 Закону України «Про освіту» законодавство України про освіту ґрунтується на Конституції України, Законах України, інших актах законодавства у сфері освіти і науки та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку. Засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності є: верховенство права, нерозривний зв'язок із світовою та національною історією, культурою, національними традиціями, гуманізм, демократизм, єдність навчання, виховання та розвитку, виховання патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, формування усвідомленої потреби в дотриманні Конституції України та законів України, нетерпимості до їх порушення, формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного або психологічного насильства, а також до дискримінації за будь-якими ознаками, формування громадянської культури та культури демократії (ст. 6 Закону).

Відповідно до вимог частини 1 статті 7 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної, середньої, професійної (професійно-технічної),

фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 7 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної, середньої освіти - документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 року № 87 передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових компетентностей, серед іншого належать: вільне володіння державною мовою, спроможність діяти як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та суспільному житті, спираючись на критичне оцінювання основних подій національної, європейської та світової історії, а також повагу до прав людини та верховенства права, цінування культурного розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Окрім цього, відповідно до Наказу Міністерства освіти та науки України від 04.09.2000 № 428/48 «Про запровадження 12-бальної шкали оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти» в Україні запроваджено та діє 12-бальна шкала оцінювання навчальних досягнень учнів у системі загальної середньої освіти.

Водночас, Головченко Л.О., в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, зрадила українській державі та всьому Українському народові, добровільно, будучи громадянкою України, вчинила дії, спрямовані

на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладі освіти, виходячи з наступного.

Пункт 6 статті 2 «Федерального закона от 29.12.2012 № 273-ФЗ (ред. от 08.08.2024) «Об образовании в Российской Федерации»» (мовою оригіналу), прийнятого «Государственной Думой 21 декабря 2012 года» (мовою оригіналу), схваленого «Советом Федерации 26 декабря 2012 года» (мовою оригіналу) (далі - Закон) встановлює поняття «федерального государственного образовательного стандарта», зокрема передбачає, що це «сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та/або до професії, спеціальності і напряму підготовки, затверджених в залежності від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти».

Пунктами 3, 4 частини 1 статті 3 Закону передбачено, що одними з основних принципів державної політики і правового регулювання відносин в сфері освіти є гуманістичний характер освіти, пріоритет життя та здоров'я людини, прав і свобод особистості, вільного розвитку особистості, виховання взаємоповаги, працьовитості, громадянськості, патріотизму, відповідальності, правової культури, дбайливого ставлення до природи та навколишнього середовища, раціонального природокористування; єдність навчання і виховання, освітнього простору на території Російської Федерації, захист та розвиток етнокультурних особливостей та традицій народів Російської Федерації в умовах багатонаціональної держави.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 вищезазначеного Закону, відносини у сфері освіти регулюється конституцією Російської Федерації, цим законом, а також іншими федеральними законами, нормативно-правовими актами суб'єктів Російської Федерації, що регулюють відносини у сфері освіти.

Згідно з ч. 4,5 ст. 4 Закону, норми, що регулюють відносини у сфері освіти і містяться в інших федеральних законах та інших нормативно правових актах рф, законах та інших правових актах суб'єктів рф, правових актах місцевого самоврядування, повинні відповідати цьому федеральному закону.

У разі невідповідності норм, що регулюють відносини у сфері освіти і містяться в інших нормативно-правових актах рф, законах та інших правових актах суб'єктів рф, правових актах місцевого самоврядування застосовуються норми цього федерального закону.

Відповідно до ч. 7 ст. 4 Закону, дія законодавства про освіту поширюється на всі організації, які здійснюють освітню діяльність на території Російської Федерації.

Частина 1 статті 10 Закону встановлює, що система освіти включає в себе федеральні державні освітні стандарти та федеральні державні вимоги, освітні стандарти та самостійно встановлювані вимоги, освітні програми різних видів, рівня та (або) спрямованості.

Положеннями статті 11 даного Закону встановлено, що «федеральные государственные образовательные стандарты» містять в собі вимоги щодо структури, умов реалізації та результатів засвоєння основних освітніх програм. Федеральні державні освітні стандарти дошкільної, початкової загальної та основної загальної освіти забезпечують можливість здобуття освіти рідними мовами з числа мов народів Російської Федерації, вивчення державних мов республік Російської Федерації, рідних мов з числа мов народів Російської Федерації, у тому числі російської мови як рідної мови.

Положеннями статті 11 цього Закону також встановлено, що до основних освітніх програм відносяться основні загальноосвітні програми - освітні програми дошкільної освіти, освітні програми початкової загальної освіти, освітні програми основної загальної освіти, освітні програми середньої загальної освіти. Організації, що здійснюють освітню діяльність по маючим державну акредитацію освітнім програмам початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти розробляють освітні програми у відповідності до «федеральных государственных образовательных стандартов» і відповідних федеральних основних загальноосвітніх програм.

Відповідно до п. 1 ч. 3 ст. 12 Закону, до основних освітніх програм належать: основні загальноосвітні програми - освітні програми дошкільної освіти, освітні програми початкової загальної освіти, освітні програми основної загальної освіти, освітні програми середньої загальної освіти.

Статтею 12 Закону також передбачено, що освітні програми визначають зміст освіти. Зміст освіти має сприяти взаєморозумінню та співробітництву між людьми, народами незалежно від расової, національної, етнічної, релігійної та соціальної приналежності, враховувати різноманітність світоглядних підходів, сприяти реалізації права учнів на вільний вибір думок та переконань, забезпечувати розвиток здібностей кожної людини, формування та розвиток її особистості відповідно до прийнятими в сім'ї та суспільстві традиційними російськими духовно-моральними та соціокультурними цінностями.

Організації, які здійснюють освітню діяльність за освітніми програмами початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти, що мають державну акредитацію, розробляють освітні програми відповідно до федеральних державних освітніх стандартів і відповідних федеральних основних загальноосвітніх програм. Зміст та заплановані результати розроблених освітніми організаціями освітніх програм повинні бути не нижчими за відповідні змісти та заплановані результати федеральних основних загальноосвітніх програм.

При розробці основної загальноосвітньої програми організації, які здійснюють освітню діяльність з освітніх програм початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти, що мають державну акредитацію, передбачають безпосереднє застосування при реалізації обов'язкової частини освітньої програми початкової загальної освіти федеральних робочих програм з навчальних предметів "Російська мова", "Літературне читання", "Навколишній світ" та "Праця (технологія)", при реалізації обов'язкової частини освітньої програми основної загальної освіти

федеральних робочих програм з навчальних предметів "Російська мова", "Література", "Історія", "Суспільствознавство", "Географія", "Основи безпеки та захисту Батьківщини" та "Праця (технологія)", а при реалізації обов'язкової частини освітньої програми середньої загальної освіти федеральних робочих програм з навчальних предметів "Російська мова", "Література", "Історія", "Суспільствознавство", "Географія" та "Основи безпеки та захисту Батьківщини".

Згідно з ч. 2 ст. 14 Закону, в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється державною мовою Російської Федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови Російської Федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів, освітніх стандартів.

Відповідно до ч. 1 ст. 26 Закону, управління освітньою організацією здійснюється відповідно до законодавства Російської Федерації з урахуванням особливостей, встановлених цим Федеральним законом.

Відповідно до «Федеральной образовательной программы начального общего образования (утвержденной приказом Минпросвещения России от 18.05.2023 г. № 372 «Об утверждении федеральной образовательной программе начального общего образования» (мовою оригіналу) – (далі «ФОП НОО») - п. 17.1.- «ФОП НОО» є основним документом, що визначає зміст загальної освіти, а також регламентує освітню діяльність організації в єдності урочної та позаурочної діяльності при обліку встановленого «ФОП НОО» співвідношення обов'язкової частини програми та частини, що формується учасниками освітнього процесу.

Згідно з п. 17.2. Цілями реалізації «ФОП НОО» є: забезпечення реалізації конституційного права кожного громадянина Російської Федерації на здобуття якісної освіти, що включає навчання, розвиток та виховання кожного учня; розвиток єдиного освітнього простору Російської Федерації на основі загальних принципів формування змісту навчання та виховання, організації освітнього процесу.

Відповідно до «Федеральной образовательной программы основного общего образования (утвержденной приказом Минпросвещения России от 18.05.2023 г. № 370 «Об утверждении федеральной образовательной программе основного общего образования» (мовою оригіналу) – (далі «ФОП ОО») - п.16.1. «ФОП ОО» є основним документом, що визначає зміст загальної освіти, а також регламентує освітню діяльність організації в єдності урочної та позаурочної діяльності при обліку встановленого ФГОС ТОВ співвідношення обов'язкової частини програми та частини, що формується учасниками освітніх відносин.

Згідно з п. 16.3. досягнення поставленої мети реалізації «ФОП ОО» передбачає вирішення наступних основних завдань: формування у осіб, що навчаються моральних переконань, естетичного смаку та здорового способу життя, високої культури міжособистісного та міжетнічного спілкування, оволодіння основами наук, державною мовою Російської Федерації, навичками

розумової та фізичної праці, розвиток нахилів, інтересів, здібностей до соціального самовизначення.

Відповідно до «Федерального государственного образовательного стандарта начального общего образования» (мовою оригіналу), затвердженого Приказом Министерства просвещения Российской Федерации от 31.05.2021 № 286 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта начального общего образования» (далі «ФГОС НОО») (мовою оригіналу) - Федеральний державний освітній стандарт початкової загальної освіти забезпечує: єдність освітнього простору Російської Федерації, у тому числі єдність навчальної та виховної діяльності, що реалізується спільно з сім'єю та іншими інститутами виховання, з метою реалізації рівних можливостей здобуття якісної початкової загальної освіти; формування у осіб, що навчаються, системних знань про місце Російської Федерації у світі, її історичну роль, територіальну цілісність, культурний і технологічний розвиток, вклад країни у світову наукову спадщину та формування уявлень про сучасну Росію, спрямовану в майбутнє; ФГОС розроблений з урахуванням регіональних, національних та етнокультурних особливостей народів Російської Федерації, орієнтований на ознайомлення учнів з доступними для них сторонами різноманітної цивілізаційної спадщини Росії, на розширення уявлень про історичний та соціальний досвід різних поколінь росіян, про основи загальноросійської світської етики та духовно-моральних культур народів Російської Федерації (ч.ч.1,3 «ФГОС НОО»).

Згідно з ч.15 «ФГОС НОО» - програма початкової загальної освіти реалізується державною мовою Російської Федерації.

Відповідно до «Федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования» (мовою оригіналу), затвердженого «Приказом Министерства просвещения Российской Федерации от 31.05.2021 № 287» далі «ФГОС ОО» (мовою оригіналу) - федеральний державний освітній стандарт основної загальної освіти забезпечує: єдність освітнього простору Російської Федерації у тому числі єдність навчальної та виховної діяльності, що реалізується спільно з сім'єю та іншими інститутами виховання, з метою реалізації рівних можливостей здобуття якісної основної загальної освіти; формування російської громадянської ідентичності учнів як складової їх соціальної ідентичності, що є усвідомлення індивідом приналежності до спільності громадян Російської Федерації, здібності, готовності та відповідальності виконання ним своїх цивільних обов'язків, користування прав та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих у суспільстві правил та норм поведінки; збереження та розвиток культурної різноманітності та мовної спадщини багатонаціонального народу Російської Федерації, реалізацію права на вивчення рідної мови, можливість отримання основної загальної освіти рідною мовою, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу Російської Федерації; формування у учнів системних знань, про місце Російської Федерації у світі, її історичну роль, територіальну цілісність, культурний і технологічний

розвиток, вклад країни у світову наукову спадщину та формування уявлень про сучасну Росію, спрямовану в майбутнє.

Згідно з «Федеральним государственным образовательным стандартом среднего общего образования» (мовою оригіналу), затвердженого «приказом Министерства образования и науки РФ от 17.05.2012 №413 с изменениями от 12.08.2022, 27.12.2023» (мовою оригіналу) - федеральний державний освітній стандарт середньої загальної освіти є сукупністю вимог, обов'язкових при реалізації основної освітньої програми середньої загальної освіти. Стандарт розроблено з урахуванням регіональних, національних та етнокультурних потреб народів Російської Федерації та спрямований на забезпечення: формування російської громадянської ідентичності учнів; єдності освітнього простору Російської Федерації за допомогою встановлення єдиних вимог до результатів, структури та умов реалізації основної освітньої програми; збереження та розвитку культурної різноманітності та мовної спадщини багатонаціонального народу Російської Федерації, реалізації права на вивчення рідної мови, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу Росії. Стандарт орієнтований становлення особистісних характеристик випускника (" портрет випускника школи "): той, хто любить свій край і свою Батьківщину, поважає свій народ, його культуру та духовні традиції; усвідомлює і приймає традиційні цінності сім'ї, російського громадянського суспільства, багатонаціонального російського народу, людства, усвідомлює свою причетність долі Батьківщини. Особистісні результати освоєння основної освітньої програми досягаються в єдності навчальної та виховної діяльності організації, що здійснює освітню діяльність, відповідно до традиційних російських соціокультурних, історичних і духовно-моральних цінностей, прийнятих у суспільстві правил і норм поведінки, і сприяють процесам самопізнання, самовиховання та саморозвитку, розвитку внутрішньої позиції особистості, патріотизму, громадянськості, поваги до пам'яті захисників Вітчизни та подвигів Героїв Вітчизни та старшого покоління, закону та правопорядку, праці, взаємної поваги, дбайливого ставлення до культурної спадщини та традицій багатонаціонального народу Російської Федерації, природи та навколишнього середовища. Особистісні результати освоєння основної освітньої програми учнями повинні відображати готовність і здатність учнів керуватися сформованою внутрішньою позицією особистості, системою ціннісних орієнтацій, позитивних внутрішніх переконань, що відповідають традиційним цінностям російського суспільства, розширення життєвого досвіду та досвіду діяльності у процесі реалізації основних напрямків у частині: громадянського виховання: сформованість громадянської позиції учня як активного та відповідального члена російського суспільства; усвідомлення своїх конституційних прав та обов'язків, повага до закону та правопорядку; патріотичного виховання: сформованість російської громадянської ідентичності, патріотизму, поваги до свого народу, почуття відповідальності перед Батьківщиною, гордості за свій край, свою Батьківщину, свою мову та культуру, минуле та сьогодення багатонаціонального народу Росії; ціннісне ставлення до державних символів, історичної та природної спадщини,

пам'ятників, традицій народів Росії, здобутків Росії в науці, мистецтві, спорті, технологіях та праці; ідейна переконаність, готовність до служіння та захисту Вітчизни, відповідальність за його долю; духовно-морального виховання: усвідомлення духовних цінностей російського народу.

Згідно з «Уставом государственного бюджетного общеобразовательного учреждения "Средняя школа № 59 городского округа Мариуполь Донецкой Народной Республики" (мовою оригіналу) (далі - Статут) освітня установа у своїй діяльності керується Конституцією Російської Федерації та Донецької Народної Республіки, Цивільним кодексом Російської Федерації, Федеральним законом від 29.12.2012 № 273-ФЗ «Про освіту в Російській Федерації», Законом Донецької Народної Республіки від 6.10.2023 № 12-РЗ «Про освіту в Донецькій Народній Республіці» (далі - Закон) та іншими федеральними законами, указами та розпорядженнями президента Російської Федерації, постановами та розпорядженнями уряду Російської Федерації, нормативно-правовими актами федерального органу виконавчої влади, що здійснює функції з розробки державної політики та нормативно-правового регулювання в сфері освіти, законами Донецької Народної Республіки, указами та розпорядженнями голови Донецької Народної Республіки, постановами та іншими нормативно-правовими актами Донецької Народної Республіки, Засновника, а також цим Статутом, локальними актами Освітнього закладу.

Освітня діяльність в освітній установі здійснюється відповідно до основних загальноосвітніх програм відповідного рівня освіти відповідно до федеральних державних освітніх стандартів, федеральних основних освітніх програм, федеральної робочої програми виховання та федерального календарного плану виховної роботи: освітні програми початкової загальної, основної загальної та середньої загальної освіти; освітні програми початкової загальної, основної загальної та середньої загальної освіти, адаптовані для учнів з обмеженими можливостями здоров'я; освітні програми основної загальної та середньої загальної освіти, що забезпечують поглиблене вивчення окремих навчальних предметів, предметних галузей; додаткові загальнорозвиваючі програми.

Згідно з «Положение о формах, порядке текущего контроля успеваемости и промежуточной аттестации обучающихся ГБОУ СШ г.о. Мариуполь» (мовою оригіналу) у так званому «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 городского округа Мариуполь» Донецкой Народной Республики» (мовою оригіналу) діє 5-ти бальна система оцінювання.

Досудовим розслідуванням встановлено, що до повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України та окупації м.Маріуполь Донецької області, тобто до 24 лютого 2022 року включно, громадянка України Головченко Лариса Олексіївна займала посаду вчителя комунального закладу «Маріупольський навчально-виховний комплекс «гімназія-школа» №1» Маріупольської міської ради Донецької області.

При цьому, Головченко Лариса Олексіївна, займаючи зазначену вище посаду, керувалась у своїй діяльності чинним законодавством України про освіту, яке регулює суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації

конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права, а також визначає компетенцію державних органів та органів місцевого самоврядування у сфері освіти. У зв'язку з чим, остання будучи обізнаною із засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності, які передбачені Законом України «Про освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII, достеменно знала, що до засад та принципів освіти в Україні, належить виховання патріотизму, поваги до культурних цінностей Українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, формування усвідомленої потреби в дотриманні Конституції та законів України, нетерпимості до їх порушення, формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного або психологічного насильства, а також дискримінації за будь-якими ознаками.

В свою чергу, Головченко Лариса Олексіївна, 18.01.1971 року народження, будучи громадянкою України, розуміючи, що територія м.Маріуполя Донецької області окупована і на ній протиправно тимчасово встановлено владу окупаційної адміністрації держави-агресора, знаючи, що заклади загальної середньої освіти в Україні здійснюють свою діяльність згідно з українським законодавством, діючи умисно, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, реалізуючи рішення та дії держави-агресора, спрямовані на організацію освітнього процесу та впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на захоплених Російською Федерацією територіях Донецької області, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 30.08.2023 (точної дати в ході досудового розслідування не встановлено), добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою Російської Федерації, добровільно прийняла пропозицію обійняти посаду та обійняла посаду заступника директора з навчально-виховної роботи у незаконно створеному закладі освіти під назвою «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 города Мариуполь» (мовою оригіналу), який у подальшому згідно з наказом Міністерства освіти і науки так званої «донецької народної республіки» від 01.07.2024 №986 перейменовано на «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 городского округа Мариуполь» Донецкой Народной Республики» (мовою оригіналу) та впроваджує стандарти освіти держави-агресора у даному закладі освіти, що розташований за адресою: «юридический адрес: 287526, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, ул. Воинов-освободителей, д. 92; фактический адрес: здание № 1 – 287526, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, ул. Воинов-освободителей, д. 92; здание № 2 – 287541, Донецкая Народная Республика, г.о. Мариуполь, г. Мариуполь, проспект Тульский (ул. Азовстальская), д. 53.» (мовою оригіналу).

Головченко Лариса Олексіївна, перебуваючи на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи вищезазначеного закладу освіти, згідно з посадовими обов'язками заступника керівника освітньої установи,

передбаченими чинним законодавством держави-агресора - рф, відповідно до законодавства та освітніх стандартів Російської Федерації і Донецької Народної Республіки, Санітарних правил СП 2.4.3648-20 «Санітарно-епідеміологічні вимоги до організацій виховання та навчання, відпочинку та оздоровлення дітей та молоді», затверджених постановою Головного державного санітарного лікаря Російської Федерації від 28.09.2020 № 28 (zareєстрована в міністерстві юстиції Російської Федерації 18.12.2020 за № 61573), а також Наказу Міністерства охорони здоров'я та соціального розвитку рф від 26.08.2010 № 761н «Про затвердження Єдиного кваліфікаційного довідника посад керівників, фахівців та службовців, розділ «Кваліфікаційні характеристики посад працівників освіти»» (zareєстрований в міністерстві юстиції Російської Федерації 06.10.2010 за № 18638), виконує покладені на неї наступні функції: організовує поточне та перспективне планування діяльності освітнього закладу; координує роботу викладачів, вихователів, майстрів виробничого навчання, інших педагогічних та інших працівників, а також розробку навчально-методичної та іншої документації, необхідної для діяльності закладу освіти; забезпечує використання та вдосконалення методів організації освітнього процесу та сучасних освітніх технологій, у тому числі дистанційних; здійснює контроль за якістю освітнього (навчально-виховного) процесу, об'єктивністю оцінювання результатів освітньої діяльності учнів, роботою гуртків і факультативів, забезпеченням рівня підготовки учнів, що відповідає вимогам федерального державного освітнього стандарту, федеральних державних вимог; організовує роботу з підготовки та проведення іспитів; координує взаємодію між представниками педагогічної науки і практики; організовує просвітницьку роботу для батьків (осіб, які їх замінюють); надає допомогу педагогічним працівникам в освоєнні та розробці інноваційних програм і технологій; організовує навчально-виховну, методичну, культурно-масову, позакласну роботу; здійснює контроль за навчальним навантаженням учнів, вихованців; складає розклад навчальних занять та інших видів навчальної та виховної (у тому числі культурно-дозвільної) діяльності; забезпечує своєчасне складання, затвердження, подання звітної документації; надає допомогу учням (вихованцям, дітям) у проведенні культурно-просвітницьких та оздоровчих заходів; здійснює комплектування і вживає заходів щодо збереження контингенту учнів (вихованців, дітей) у гуртках; бере участь у доборі та розстановці педагогічних кадрів, організовує підвищення їхньої кваліфікації та професійної майстерності; вносить пропозиції щодо вдосконалення освітнього процесу та управління освітнім закладом; бере участь у підготовці та проведенні атестації педагогічних та інших працівників освітнього закладу; вживає заходів щодо оснащення майстерень, навчальних лабораторій і кабінетів сучасним обладнанням, наочними посібниками та технічними засобами навчання, поповнення бібліотек і методичних кабінетів навчально-методичною, художньою та періодичною літературою; здійснює контроль за станом медичного обслуговування учнів (вихованців, дітей), житлово-побутових умов у гуртожитках; при виконанні обов'язків заступника керівника освітньої установи з адміністративно-господарської роботи (частини) здійснює

керівництво господарською діяльністю освітньої установи; здійснює контроль за господарським обслуговуванням та належним станом закладу освіти; організовує контроль за раціональним витрачанням матеріалів і фінансових коштів освітнього закладу; вживає заходів щодо розширення господарської самостійності освітнього закладу, своєчасного укладення необхідних договорів, залучення для здійснення діяльності, передбаченої статутом освітнього закладу, додаткових джерел фінансових і матеріальних коштів; організовує роботу з проведення аналізу та оцінки фінансових результатів діяльності освітньої установи, розроблення та реалізації заходів щодо підвищення ефективності використання бюджетних коштів; забезпечує контроль за своєчасним і повним виконанням договірних зобов'язань, порядку оформлення фінансово-господарських операцій; вживає заходів щодо забезпечення необхідних соціально-побутових умов для учнів, вихованців та працівників освітньої установи; готує звіт засновнику про надходження та витрачання фінансових і матеріальних коштів; керує роботами з благоустрою, озеленення та прибирання території освітньої установи; координує роботу підпорядкованих йому служб і структурних підрозділів; виконує правила з охорони праці та пожежної безпеки.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, діючи умисно, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, реалізуючи рішення та дії держави-агресора, спрямовані на організацію освітнього процесу та впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на захоплених Російською Федерацією територіях Донецької області, перебуваючи на посаді та використовуючи отримані повноваження заступника директора з навчально-виховної роботи так званого «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 города Мариуполь» (мовою оригіналу), який у подальшому перейменовано на «Государственное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 59 городского округа Мариуполь» Донецкой Народной Республики» (мовою оригіналу), Головченко Лариса Олексіївна, не пізніше ніж з 30.08.2023 (більш точної дати в ході досудового розслідування не встановлено) та по теперішній час, діючи на підставі законодавства Російської Федерації бере участь у розгляді, погодженні та прийнятті робочих програм позаурочної діяльності, робочих освітніх програм середньої загальної освіти (для учнів 10–11 класів) вищезазначеного закладу освіти, які повністю суперечать меті як початкової, так і базової середньої освіти в Україні, та які спрямовані на впровадження стандартів освіти держави-агресора, а саме: вивчення навчальних програм та предметів, що формують в учнях російську громадянську ідентичність, ціннісне ставлення до державних символів, історичної спадщини, здобутків Росії в науці, мистецтві, спорті, технологіях та праці, ідейну переконаність, готовність до служіння та захисту Вітчизни, відповідальність за його долю, возвеличення Російської Федерації, її історичної ролі, впровадження духовно-морального виховання щодо усвідомлення духовних цінностей російського народу, тобто забезпечує впровадження стандартів освіти держави-агресора у вищевказаному закладі освіти, без

врахування освітніх програм за національним законодавством України з метою заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови.

Таким чином, Головченко Лариса Олексіївна, обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у вчиненні дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Слідчий СВ Маріупольського РУП

ГУНП в Донецькій області

лейтенант поліції

«Погоджено»

Прокурор Маріупольської
окружної прокуратури

Донецької області

«12» 06 2025 року

Валерія КОВАЛЬ

Василь ПУЛИК

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями [статті 213](#) цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому [статтею 221](#) цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі [статтею 290](#) цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» червня 2025 року.

Захисник

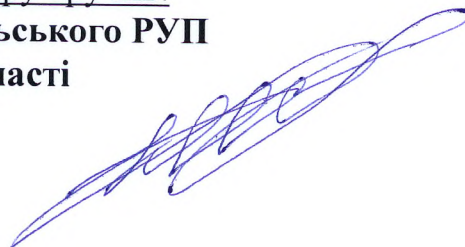
«___» год. «___» хвилин «___» червня 2025 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий СВ Маріупольського РУП

ГУНП в Донецькій області

лейтенант поліції

Валерія КОВАЛЬ